

HĽA, BARÁNOK BOŽÍ!

LEKCIA: Jn 1,29-34

TEXT: Jn 1,29

Milí bratia a milé sestry!

A je to tu! Dožili sme sa! Už nemusíme hovoriť o približujúcom sa novom roku, lebo ich z Božej milosti môžeme prežívať. Naše dve spoločné príležitosti by som rada s Božou pomocou využila na objasnenie dvoch určení Svätodušných sviatkov. Na ich osobné a zborové určenie. Dnes si niečo povieme o tom, ako prebiehalo a čo znamenalo zoslanie Ducha Svätého v Ježišovom živote a čo si z neho môžeme osvojiť aj my. A zajtra ráno sa zase pozrieme na to, aký bol efekt prvých Turíc na prvé kresťanské zbory.

Jána Krstiteľa všetci určite dobre poznáme. Vieme o ňom, že to bol vytrvalo svedčiaci muž, vo svojom svedectve pokorný. Neprekážalo mu – práve naopak – bol rád, že dvaja z jeho učeníkov ho opustili a hľadali spoločenstvo s Ježišom. Spoločenstvo s Tým, ktorý im chce dať spasenie a večný život.

Ale čo tomu predchádzalo? Odkiaľ vzal Ján Krstiteľ toľko duchovnej sily k vytrvalosti a pokore? Ako je možné, že sa dokázal vzdať svojich nasledovníkov a „prepustiť“ ich Ježišovi? Nie sú to ľahké otázky. Poďme sa teda pokúsiť hľadať odpovede na ne v prečítanom biblickom oddieli.

Ján Krstiteľ opäť stojí na brehu Jordánu pripravený krstiť tých, ktorí prídu k nemu. Pripravený vypočuť si žaloby, vyznania hriechov od tých, ktorí by radi získali ich odpustenie a začali nový život. Všetkých týchto ľudí čakal Ján, ochotný pomôcť, povzbudiť, posilniť. Tak, ako nás dnes čaká Pán Ježiš. Ochotný nielen posilniť, ale aj zabezpečiť odpustenie hriechov pre svoje zásluhy.

Ján Krstiteľ bol teda ochotný, pripravený slúžiť, otvorený pre problémy iných. Aké muselo byť jeho prekvapenie, keď medzi prichádzajúcimi zbadal Ježiša. „*A ja som Ho nepoznal.*“ Priznáva Ján. Nemôžeme si myslieť, že Ho nepoznal osobne, veď z Evanjelia podľa Lukáša vieme, že boli príbuzní, a tak sa poznať museli, určite sa nie raz stretli. Aj napriek tomu, že každý z nich žil inde – Ján na púšti a Ježiš v kruhu svojich najbližších, vo svojej rodine. A Ján predsa bez hanby vraví: „*A ja som Ho nepoznal.*“ Kým mu nebeský Otec nezjavil skutočnú Ježišovu podstatu, poznal Ho Ján iba ako človeka, ako svojho príbuzného. Nie však ako Božieho Baránka. Bratia a sestry! Aj my sa možno čudujeme, prečo ľudia, ktorí nevedia čo nevedia chodia do kostola, nepoznajú Ježiša. Ako je možné, že vedia síce o ňom veľmi veľa, ale ich život vôbec nesvedčí o tom, že by Ho poznali? Prečo je to tak? Lebo im Ho ešte nezjavil Duch Svätý. Ešte Ho poznajú len ako človeka, nie ako Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Duch Svätý im o ňom ešte nesvedčil tak ako Jánovi. Alebo áno, len neboli ochotní či schopní prijať Jeho svedectvo.

Akonáhle Ján spoznal Ježiša, hneď o ňom vydal svedectvo ako o Božom Baránkovi. Spoznal rozdiel medzi baránkom, ktorého obetovali Židia, ale ktorý nemal moc sňať hriech sveta, a medzi Baránkom Božím, Kristom, ktorého krv nás oslobodzuje od každého hriechu i od Božieho hnevu. Baránok židom len pripomínal, Ježiš však koná a očisťuje. Starozákonný

Baránok mal účinnosť len pre jedného človeka. Ježišove zásluhy sú však platné pre celý svet a navždy. Ján o tom všetkom svedčil. Bratia a sestry, ak sme spoznali Ježiša, svedčili sme aj my pred dnešným spoločenstvom s Ježišom, pred ľuďmi, ktorí ešte veria v moc svojich baránkov, možno vo svoje zásluhy a dôverujú svojim možnostiam? Mali sme silu tak, ako Ján Krstiteľ, poukázať na to, že tu, v našom chráme sa mohli stretnúť s Božím Baránkom, ktorý sníma hriech sveta – aj náš hriech, ak Mu to dovoľíme. Ján Krstiteľ prišiel preto, aby bol Boží Baránok zjavený svetu, za ktorý sa obetoval. Aj na nás čaká takáto úloha. Nebojme sa chopiť sa jej. Nebojme sa začať. Duch Svätý nás posilní, pomôže nám, zostúpi na nás, spočinie na nás ako kedysi na Pánovi Ježišovi.

Čo to však pre nás znamená, ak na nás zostúpi a spočinie Duch Svätý? Začnime opäť pri Ježišovi: „*Videl som Ducha ako holubicu zostupovať z neba a spočinúť na Ňom.*“ Takto svedčil Ján Krstiteľ. Videl Ducha zostupovať ako holubicu. Holubica je v Biblii okrem iného symbolom prichádzajúceho Ducha Svätého. Uvažovala som, prečo asi. Holubica odlieta a vie, kam sa má vrátiť. Vie, kde má svoj domov. Dokáže spočinúť na jednom mieste. A holubica je aj symbolom mieru a pokoja. Mohli by sme povedať – symbolom zmierenia. Tu však nejde o skutočnosť, že Ján Krstiteľ by bol videl podobu holubice, dôležité sú efekty zoslania Ducha Svätého – počul hučanie, videl premenu, slávu. Duch Svätý teda zostúpil na Ježiša, aby dokázal, že On je Boží Syn i Jeho Baránok, ale zároveň, aby sa dokázal i preukázal v Božom ľude.

To však nie je všetko. Duch Svätý spočinul na Ježišovi. V jednej z piesní o trpiacom Božom Služobníkovi u Izaiáša môžeme čítať, že na Ňom spočinie Duch Boží. Bratia a sestry! Počas prvých Turíc zostúpil Duch Boží na mnohých ľuďoch – Písmo hovorí o troch tisícoch. Ale na koľkých z nich spočinul? Možno aj na nás už zostúpil Duch Boží. Ale na koľkých z nás spočinul a spočíva? Na koľkých z nás je Jeho osobná prítomnosť viditeľná? Koľkí skutočne životom svedčíme, že Duch Boží na nás nielen jednorazovo zostúpil, ale zostáva na nás a v nás?

Ak na nás spočíva Duch Svätý, musí to vidieť aj naše okolie. Minimálne v tom, že naše telo bude Jeho chrámom a my sa staneme súčasťou Jeho tela. Čo viac môže kresťan chcieť? byť chrámom Ducha Svätého. Vážiť si seba samého nie z márnomyseľnosti, ale preto, lebo v ňom žije Duch Svätý. Snažiť sa zostať čistým – nie zo svojej vlastnej sily, ale silou Ducha Svätého. Vedieť a denne si uvedomovať, že už nežijeme pre seba, lebo na nás spočíva, v nás žije Duch Svätý. Že kvôli Nemu a s Jeho pomocou chceme byť aj my otvorení a pripravení, ako bol Ján Krstiteľ. Možno nevieme čomu a na čo. Ani Ján nevedel. Ale čakajme. Pripravujme cestu Tomu, ktorý prichádza. Pripravujme s pomocou Ducha Svätého cestu Pánovi v našom srdci i v srdciach našich blížnych.

Lebo Duch Svätý nás uspôsobuje aj na to, aby sme sa stali údmi Kristovho tela, Jeho cirkvi. To sa však môže stať tiež iba vtedy, keď na nás Duch Boží spočinie. Lebo inak vie človek žiť iba pre seba, snaží sa iba o naplnenie vlastných cieľov a o presadzovanie svojho blaha. Pán však chce, aby sme – spojení Duchom Svätým – žili jedni pre druhých, v Jeho Mene. Tak, ako žil On pre nás. Žil i zomieral. A predsa žije, lebo na Ňom spočinul Duch Svätý. Brat, sestra! Dovoľ Duchu Svätému spočinúť na tebe, dovoľ Mu, aby ťa učinil svojím chrámom i údom Kristovho tela. Amen.

Písané kázne - 2021, Mgr. Erika Domonkošová